

ВІЧЕ

1989
ЧЕРВЕНЬ
№1

ВИДАННЯ ЛЬВІВСЬКОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ НАРОДНОГО РУХУ
УКРАЇНИ ЗА ПЕРЕБУДОВУ.

ВІЧЕВИЙ ДЗВІН

Отже: "ВІЧЕ". До цієї назви нашого видання ми прийшли не відразу. Були співставлення низки назв, роздуми: які асоціації викликати в читача кожна з них? Вибір більшості припав на "ВІЧЕ". Цією назвою хочемо привернути увагу читача до давніх історичних традицій і форм політичного життя на наших землях, зокрема у Львові. Ще з княжих часів у нашому місті існує Вічева площа, на яку сходився люд вирішувати найважливіші справи громадського життя. Віче збиралося у тривожні години життя держави і в дні всенародної радості, віче складало угоди з князем, а іноді й скидало його з престолу і закликало собі іншого, віче вирішувало проблеми війни і миру, оброків, будівництва доріг, фортець і храмів, віче було барометром суспільної думки і настроїв. Віча існували на наших землях до недавнього часу, на вічах перед народом виступали Іван Франко, Василь Стефаник, Лесь Мартович, Марко Черемшина.

Наше "ВІЧЕ" має стати демократичною трибуною думок і почуттів наших сучасників. У "ВІЧІ" друкуватимуться матеріали, які аналізуватимуть процеси суспільно-політичного життя республіки і західноукраїнського регіону - ті, що обминає офіційна преса. Крім того, не цуратимемося матеріалів на історичну, філософську тематику, на теми літератури та мистецтва. Хотілося б, щоб Вічевий Дзвін газети не кликав своїх читачів на сполох, а на розумну, розважну пораду, роздум.

Ми за консолідацію усіх здорових сил у суспільстві, за єдність представників різних національностей, об'єднаних на ґрунті ідей Перебудови.

Отже, скликаємо Вас на "Віче", дорогі читачі, аби гуртом розміркувати над тим, що нас болить, що нам заважає, як спільно вести боротьбу за те, аби ідеї Правди, соціальної і національної Справедливості неухильно входили в наше життя.

ВЕЛИКІ РОКОВИНИ

уривок

До великого моменту
Будь готовий кожний з вас,
Кожний може стати Богданом,
Як настане слушний час.
Мовив: "нині інші війни".
Ну, то іншу зброю куй,
Ум гостри, насталий волю,
Лип вой, а не тоскуй!
Лип борися, не мирися,
Радше впадь, а сил не трать,
Гордо отій і не корися,
Хоч пропадь, але не зрадь!
Кожний думай, що на тобі
Міліонів стан стоїть,
Що за долю міліонів
Мусиш дати ти одвіт.
Кожний думай: тут, в тім місці,
Де стою я у вогні,
Важиться тепер вся доля
Величезної війни.
Як подамся, не достоя,
Захитаєм, мов тіль,-

Пропаде кривава праця
Многих, многих поколінь.
У таких думках держися
І дідай своїх ховей!
Коб лиш чистая пшениця,
Буде паска й коровай.
"Чи побіди довго хдати?"
"Хдати довго!" То й не хди ж!
Нині вчися побіждати,
Завтра певно побідим.
То ж не даром пробудився
Український хвалий рід.
Та ж не даром іскри грають
У очах тих молодих!
Чей нові мечі засяють
У правих у твердих.
Довго нас недоля жерла,
Досі нас наруга жре,
Та ми крикнім: "Ще не вмерла,
Ще не вмерла і не вмире!"

ІВАН ФРАНКО

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

7 травня 1989р. відбулась установча конференція Львівської регіональної організації Народного Руху України за Перебудову, на яку прибули делегати від первинних осередків та груп підтримки Руху, утворених на львівських підприємствах та в організаціях, а також представники Товариства мови ім.Т.Шевченка, російськомовного руху "Друзі українського мистецтва і літератури", асоціації "Зелений світ", Товариства Лева, Етнографічного товариства ім.І.Франка, Товариства "Меморіал", Спілок письменників, художників, архітекторів, театральних діячів, Товариства ім.В.Кобильника в Самборі та ін.

Вступне слово виголосив поет Ростислав Братунь. Заслухано доповіді члена-кореспондента АН УРСР Михайла Голубця "Екологія і суспільство", доцента Михайла Швайки "Республіканський господарський проєкт: проблеми, шляхи реалізації", літературознавця Михайла Косіва "Народний Рух України за Перебудову". В

обговоренні взяли участь голова Товариства Лева Ігор Гринів, голова Львівської організації російськомовного руху "Друзі українського мистецтва і літератури" Микола Сергєєв, академік Ігор Южновський, робітник Володимир Фурманов, психолог Михайло Горинь, голова Львівської асоціації молодих істориків Ярослав Грицак, доцент Володимир Кузьменко, студент Петро Кагуй, голова Львівської обласної Ради Товариства української мови ім.Т.Шевченка письменник Роман Іваничук, робітник Валентин Стецюк, член Ради Всесоюзного товариства "Меморіал" Лариса Крушельницька, поетеса Ірина Калинець, голова Бродівського осередку Товариства української мови Сергій Орляк, історик Микола Драк, правознавець Іван Гель, інженер Володимир Гнилиця.

Керівними і робочими органами Львівської регіональної організації НРУ за Перебудову обрано Президію Ради та Раду. Делегати ухвалили декларацію принципів своєї майбутньої діяльності та прийняли резолюцію.

/Матеріали конференції читайте на стор. 2, 3, 4/.

ДЕКЛАРАЦІЯ ЛЬВІВСЬКОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ НРУ

2

Головним результатом перших кроків перебудови в СРСР стало зростання політичної свідомості народу, послаблення абсолютної влади бюрократичного апарату, відхід від сформованої в попередні десятиріччя великодержавної, централізованої системи управління.

Проте сили застою на Україні ще зберігають свої позиції і продовжують чинити опір позитивним змінам у нашому житті.

Необхідна консолідація зусиль усіх-здорових сил на Україні, об'єднання їх на ґрунті утвердження принципів демократії і гласності. Формою такого об'єднання є Народний Рух України за Перебудову.

Підтримуючи основні положення проєкту НРУ/“Літературна Україна”, 16.02.1989р./, установа конференція Львівської регіональної організації Народного Руху України за перебудову/далі - Організація/ проголосувала такі основні принципи своєї діяльності.

ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ

1. Львівська регіональна організація Народного Руху України за перебудову - це добровільна організація, заснована з ініціативи громадян різних національностей, і є формою їх єднання у боротьбі за моральне, національне і політичне відпородження суспільства.

Рух об'єднує та координує соціально-політичну ініціативу громадських організацій, трудових колективів та окремих громадян для спільного розв'язання соціальних, економічних, культурних і політичних проблем, що стоять перед суспільством.

Рух - це одна із форм здійснення громадянами своїх конституційних прав і свобод.

2. Львівська регіональна організація НРУ за перебудову діє в ім'я демократії, гуманізму, соціальної справедливості. У своїй діяльності Організація виходить з Конституції УРСР та Конституції СРСР, загальної Декларації прав людини ООН, пактів про політичні та громадянські права, Прикінцевого акту Гельсінських угод, права нації на самовизначення, вона керується принципами гласності, плюралізму думок, поваги до особистості, недопустимості переслідування за переконання.

3. Мета Організації - сприяти створенню та функціонуванню такого державного механізму, який гарантував би кожній людині можливість вільно висловлювати свої переконання і виявляти свої здібності.

4. Головний зміст діяльності Організації - активна підтримка перебудови шляхом найширшої участі трудящих у реалізації її програми, у всебічному управлінні країною, а також громадський контроль за всіма сферами суспільного життя, розробка та впровадження пропозицій, спрямованих на його оновлення. Організація виступає за відновлення державного суверенітету республіки, за створення дійового механізму соціального захисту громадян від сваволі та зловживань чиновницько-бюрократичного апарату.

5. Організація є незалежною від будь-якого адміністративного втручання і здійснює свою діяльність у відповідності із законом. Виходячи з переконання, що Народ є творцем права і держави, а Ради - виразником його інтересів, Організація виступає проти будь-якої монополії на політичну владу і не ставить своєю метою захоплення влади.

6. Залучаючи широкі маси до громадської діяльності, Організація співпрацює з усіма існуючими суспільно-політичними структурами, а при потребі - створює їм здорову конкуренцію, пропонує альтернативні рішення.

ПОЛІТИКА

Організація підтримує положення “Програми Народного Руху України за перебудову” з питань демократизації суспільства, прав людини і прав народу та виступає за перетворення Української РСР у суверенну правову державу.

Організація бореться за:

- демілітаризацію і гуманізацію громадського життя;

- перетворення СРСР у Союз суверенних республік на засадах федерації;
- укладення нового союзного договору на основі нової конституції СРСР та конституцій союзних республік;
- відновлення і створення нових політичних інститутів та наповнення реальним змістом діючих;
- передачу всієї повноти влади Радам народних депутатів за умов прямих і рівних виборів Рад усіх рівнів;
- забезпечення пріоритету республіканських органів влади над загальносоюзними у питаннях внутрішнього законодавства;
- забезпечення повної свободи утворення та функціонування громадських організацій;
- створення незалежних профспілок і передачу трудовим колективам реальної участі в управлінні підприємствами;
- гарантію свободи зборів, мітингів та демонстрацій, засновану на принципі повідомлення, а не на принципі дозволу;
- повну гарантію свободи сумління, тобто забезпечення права на визнання будь-якої релігії та конфесії і обрядів, які не шкодять здоров'ю людини, на атеїстичні переконання, вільну діяльність усіх церков та їх інституцій;

- проходження військової служби та відбукання покарання для громадян республіки на її території;
- запровадження інституту громадянства Української РСР і прийняття з цією метою окремого закону, здійснення ефективного регулювання міграції населення, а також гарантію права на вільну еміграцію із збереженням громадянства;
- утворення національного представництва за кордоном, а також закордонних представництв у республіці країн, з якими УРСР має дипломатичні зв'язки, в усіх сферах політики, економіки і культури;
- скасування всіх форм цензури і прийняття закону про поширення інформації, згідно з вимогами міжнародних угод;
- гарантію свободи слова і друку;
- гарантію повного мовно-культурного розвитку національно-культурних меншостей, які проживають на території України.

ЕКОНОМІКА

1. Організація виступає за впровадження республіканського та регіонального госпрозрахунку, бере участь у його розробці. Госпрозрахунок республіки як основа економічного суверенітету УРСР включає:

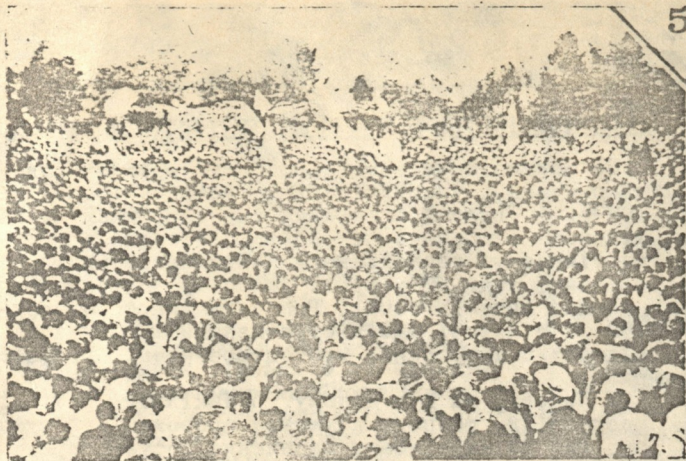
- республіканську власність на засоби виробництва, природні та матеріальні ресурси;
- еквівалентні економічні зв'язки між республіками та іноземними державами;
- вільний ринок засобів виробництва, капіталу і технологічних ідей.

2. Організація виступає за децентралізацію управління виробництвом, передачу керівних функцій низовій виробничій ланці, за реорганізацію міністерств та зміну їх функцій з наказово-директивних на консультативно-дорадчі, за перехід від централізованого союзнного планування до самопланування на виробничих підприємствах, координації економічної діяльності на рівні регіону республіки та міжреспубліканську інтеграцію їх на загальносоюзному рівні. Організація домагається зрівняння у правах усіх видів власності, створення умов для конкуренції між ними.

3. Організація вважає за необхідне надати селянам право обирати форми володіння землею та господарювання і законодавчо закріплювати їх /індивідуальні господарства, кооперативи, оренда землі тощо/.

4. Організація виступає за перебудову структури регіонального та республіканського виробництва і переорієнтацію його до потреб населення регіону й республіки, встановлення надійних бар'єрів для припливу обезцінених грошових мас та відпливу прибутків з України, для чого необхідно відродити Український національний банк.

5. Організація вважає за необхідне створити умови для різнобічного використання капіталу української діаспори з метою всебічного економічного розвитку республіки.

КРИГА СКРЕСЛА

18 червня у Івано-Франківську, на місці спляндрованих на початку 80-х років нинішніми "перевбудівниками" могил українських січових стрільців і жертв сталінського терору, відбулися мітинг та панахида, що її відправив священик УКЦ.

Десятки тисяч мешканців міста і гостей вшанували пам'ять синів, що у трудні роки воєнного лихоліття, на руїнах двох імперій зі зброєю в руках відстоювали честь і гідність свого безталяного народу.

Сотні великих і малих синьо-жовтих стягів замайорили у той день на вулицях прикарпатського міста. Поряд з ними гордо здіймалися національні прапори Естонії і Грузії.

Сльози котилися з очей старих гучулія і молодих покутич. Спрацьовані жіночі руки з трепетом торкалися святинь України, губи цілували шовк синьо-жовтих знамен. Які це потрібні нам докази, Аліме Десик іже з ним? Це відповідь усім, хто сумнівається, чи потребує народ України національної символіки. Зважте, не українські буржуа, що постійно звикаються Вам, плакали за втраченими національними святинями, а робітники Івано-Франківська, Долини і Калуша, селяни Косівщини і Рогатинщини.

Багатотисячний людський потік заповнив вулиці міста. Звуки "Заповіту", національного гімну "Ще не вмерла України", стрілецьких пісень, зривавшись з грудей народу, поплили за межі міських кам'яниць у широкі карпатські далі, до Черемоша і Прута.

До пізнього вечора не затихали святковий гам, сміх і сльози радості. У той день вперше за довгі роки сталінської тиранії і брєжнєвсько-сусловського наразку, делікатно названого застоєм, народ відчув себе народом, а не ірбою, люди стали громадянами своєї калінової України.

Роман Гладий.

НА КОЗАЦЬКИХ МОГИЛАХ

4 червня в с. Плятевій Ровенської обл. на "Козацьких могилах" з ініціативи представників Львівської регіональної організації НРУ відбувся півторатисячний екологічний мітинг-протест проти задуму Міністерства реконструювати водосховище Ровенської АЕС. Рівень води має піднятися на 1,5-2 м., що спричинить затоплення та знищення національної святині - козацьких могил.

У мітинг взяла участь представники громадськості Львівщини, Ровенщини, Івано-Франківщини, Тернопільщини та Волині. Під майоріння майже трьох десятків синьо-жовтих прапорів на мітинг виступили директор Плятєвського музею Павло Лотоцький, член Львівської регіональної Ради НРУ, голова Львівського обласного товариства української мови Роман Іваничук, представники місцевих органів влади та ін. Було зібрано добровільні пожертвування на суму 1319 крб. для впорядкування історико-меморіального комплексу "Козацькі могили". Після мітингу на території музею священик Української католицької церкви відправив молебень.

Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Верховної Ради СРСР М.С.Горбачов: "Ми переконалися, що не можна успішно провести реформу, якщо не демонтувати адміністративно-командну систему, а це завдання не вирішити без політичної реформи, включення народу в процес перетворень /підкреслення наше - ред./". Народ можна включити тільки через розширення демократії, через демократизацію динамізації політичних інститутів, громадських організацій, народних рухів /підкреслення наше - ред./". "Правда", 1989, 20 трав./.

Перший секретар ЦК Компартії України В.В.Щербицький: "Як відомо, активізувалися спроби створення в республіці нової політичної структури, яку іменують її ініціатори "народним рухом України за перебудову" /НРУ/.

...Трудячі не приймають ідей національної відокремленості, по суті сепаратистських цілей, якими пройнятий проєкт програми НРУ, розуміючи, що вони йдуть врозріз з вимогами перебудови і за своїм характером є деструктивними. Наші люди вкрай стурбовані, стривожені цим і побоюються, що розвиток подій може призвести до обстановки, яка склалася у Прибалтиці і Закавказзі" /"Вільна Україна", 1989, 16 трав./.

Отже, дві позиції у ставленні до народного руху двох членів одного Політбюро ЦК КПРС. Та, як бачите, єдина їх хіба що дата висловленої думки: травень цього року. Поза тим - яка величезна різниця! Коли перший вислів за змістом і стилем - цілком сучасний, в дусі перебудови і нового мислення, то другий - неоконкретний релікт, який вплив раптово на денне світло з дрімучих надр сталінсько-брєжнєвської Адміністративної системи з її універсальним принципом: "Не пудати!"

Ніби й смішне це намагання реанімувати сумнозвісні вирази з лексики тих кривавих часів, коли від імені народу і в ім'я народу катували і нищили той самий народ. Як виразно перегукуються нинішні демагогічні заяви "трудячі не приймають", "наші люди вкрай стурбовані, стривожені" з давніми призабутими "народ засуджує", "народ не прощає", "народ вимагає кари зрадникам і шпигунам" і т.п. Правда, стиль 80-х років децю відрізняється від стилю 30-х. Інші часи.

Та страшно стає, коли за формою намагаються ожити й суть, коли партійний лідер високого рангу публічно звинувачує людей в неіснуючих гріхах, по суті, зводять на них наклепи. Незабгагнено, як можна знайти в проєкті програми НРУ "ідей національної відокремленості", "сепаратистські цілі", якщо, звичайно, її уважно прочитати і мислити сучасними категоріями: суверенітет республік, республіканський госпрозрахунок тощо /Див. Матеріали ХІХ партконференції і Першого з'їзду народних депутатів ССРР/.

Прикро, коли, ображаючи власний народ нерозсудливими заявами від його імені, з оперетковим легкістю, мимохідь завдається безпідставна крихда народам Прибалтики і Закавказзя. Що за обстановка, якою нас лякає В.В. Щербицький, склалася там? Чому ми маємо боятися ситуації у Литві, Латвії і Естонії, миролюбних і цивілізованих народів цих республік, які повинні бути для нас гарним прикладом, а не страхопудом. Чи нас залякують події в Тбілісі? Ми і так знаємо, що наше "рідне" керівництво поки що не має інших засобів спілкування зі своїм народом, як насильство і репресії. Яскравий приклад - події 12 березня 1989 року у Львові, де просто чудом вдалося уникнути саперних лопаток і людських жертв. На щастя, обійшлося масовим побиттям невинних людей, їх понівеченням едором"ям, брутальним припиненням людської гідності.

Гірко це наше щастя... Тебе безвинно побивили, а лише побити і ти вже щасливий. Та іншого нам не дано, поки існує адміністративно-репресивна система і поки при владі її рідні сини і покровителі. Може, досить такого щастя?

А щодо двох протилежних позицій, то вони нині ділять і все наше суспільство. Ставлення до Народного Руху, як лажисовий папірець, виявляє нині реальне місце людини у великій Перебудові.

Яку з них обрати, з ким йти? То вже справа Вашої честі і громадянського сумління. А визначитися треба негайно, аби доморожені "духовні пас-тирі" не воскресили сталінського холода, або не накинули нам "м'яке" ярмо брєжнєвщини.

В.ІВАНОВИЧ

ЗВЕРНЕННЯ ЛЬВІВСЬКОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ РАДИ НРУ

Л Ь В І В' Я Н И !

ДОРОГІ НАШІ БРАТИ І СЕСТРИ! - УКРАЇНЦІ, РОСІЯНИ, ПОЛЯКИ, ЄВРЕЇ, ВІРМЕНИ - УСІ НАШІ ЗЕМЛЯКИ!

Антиперебудовні сили хочуть нас посварити. Ко-наючи у безсиллі перед правдою, перед втіленням завдань перебудови і гласності, вони намагають-ся дестабілізувати ситуацію та спровокувати між-національні конфлікти.

Підкидають сфальсифіковані листівки, погрожу-ють телефонними давінками, пропонують квитки на виїзд неукраїнців з України, розповсюджують чу-тки про підготовку кривавих погромів. Робиться це з метою викликати чвари, непорозуміння, во-рохнечу.

Не вірте ворогам перебудови! Виявляйте прово-каторів!

Ведіть їх зі свідками до органів правосуддя.

Львів'яни мусять нарешті знати, хто хоче в на-шому місті трагедії. Львів був, є і буде містом братерства!

Ухвалено на засіданні Ради 15 червня 1989 р. Звернення підтримали: Львівська обласна ор-ганізація Товариства української мови ім. Т.Шев-ченка, Львівська обласна Рада російськомовного культурного руху "Друзі українського мистецтва і культури", Товариство польської культури Льві-вщини, Товариство імені Шолома Алейхема.

А СУДДІ ВІДОМІ

Перед нами неповторний зразок безправного су-дочинства - реакція керованого партбюрократією Бродівського районного народного суду на цілком правомірну, побудовану на основі статей 7 та 8 Закону про вибори народних депутатів СРСР, дія-льність на виборах громадського уповноважено-го Товариства української мови ім. Т.Шевченка.

Копія

Справа і 7-65

1989р.

П О С Т А Н О В А

21 травня 1989р. народний суддя Бродівського народного суду Львівської області Терлецький О.С. розглянувши матеріали, які надійшли від Бродів-ського РВВС про притягнення до адміністративної відповідальності ЛІШИНСЬКОГО АНДРІЯ АНАНІЄВИ-ЧА, 13 листопада 1963 року народження, уроджен-ця с.Заверецьця Яворівського р-ну Львівської області, жителя м.Львова, вул. Ярова, 26, б/п, неодруженого, працюючого слюсарем СМ і 14 м.Ль-вова, з освітою 10 класів, раніше не судимого за ст.185 Кодексу УРСР про адміністративні пра-вопорушення,

в с т а н о в и в :

Правопорушник Лішинський А.А. 21.05.1989р. в с. Суховаля біля приміщення клубу вчинив зліс-ну непокору народним дружинникам при виконанні ними своїх обов'язків по охороні громадського порядку.

Правопорушник провинку свою визнав частково і пояснив, що дійсно на зауваження народних дру-жинників не реагував, продовжував фотографува-ння не знайомий йому осіб без їхнього дозволу.

Провина правопорушника стверджується матері-алами справи, показами Лабі Г.С. та Абрамбе-ва В.А.

Керуючись ст.283 Кодексу УРСР про адміністра-тивні правопорушення,

п о с т а н о в и в :

ЛІШИНСЬКОГО АНДРІЯ АНАНІЄВИЧА покарати на два місяці виправних робіт по місцю праці з відрахуванням 20% в дохід держави.

Постанова остаточно, оскарження не підлягає.

Нарсуддя:

Копія вірна.

Голова народного суду О.С.Терлецький

О.С.Терлецький тел. 4-21-35

М.А. Сека. 23.05.89р.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЧЛЕНІВ РУХУ

За останній час виявлено факти необґрунтовано-го цькування учасників НРУ, зокрема 13 червня 1989р. в Івано-Франківську жорстоко побитий не-відомими особами і потрапив до лікарні з тяжки-ми тілесними пошкодженнями член Львівської ре-гіональної Ради НРУ, юрист Івано-Франківської об-ласної санепідстанції Роман Гладий. 14 червня 1989р. у Львові адміністративними органами без-підставно затриманий мистецтвознавець Богдан Го-ринь.

У Львові, як і в цілому західному регіоні республіки, розповсюджуються провокаційні чутки про те, що українське населення готує погроми. та інші екстремістські заходи проти російського, єврейського та польського населення. Навіть на-зивалися вже різні дати. Ці чутки поширюються з метою дискредитації насамперед Народного Руху Ук-раїни за перебудову - організації, яка виражає інтереси не лише українського народу, а й наці-ональних меншостей республіки.

У зв'язку з цим Львівська регіональна органі-зація НРУ прийняла відповідну ухвалу, у якій го-стро засуджуються будь-які спроби спровокувати національну ворожнечу й недовір'я між українсь-ким населенням і національними меншостями регі-ону. Закликається первинні осередки проводити у трудових колективах, за місцем проживання широ-ку роз'яснювальну роботу, спростовувати чут-ки, як провокаційні, що поширюються з боку анти-перебудовних елементів.

Від прокуратури Львова вимагається офіційного роз'яснення щодо причин арешту Богдана Гориня і покарання винних у скоєнні цього антиконституці-йного акту. Вирішено звернутися до прокуратури Івано-Франківська з вимогою порушити криміналь-ну справу про нанесення тяжких тілесних пошкод-жень членові Ради Львівської регіональної ор-ганізації НРУ Романові Гладішеві.

ХТО СІЄ ЧУТКИ?

Над цим питанням сьогодні сувають голову тися-чі львів'ян, представники правоохоронних ор-ганів. Хто ті міфічні невідомі автори провокацій-них листівок і чуток, котрі сіють страх у душах людей, дестабілізують обстановку в місті?

"Ретельні" пошуки величезного загону налик "шерлоків" виявилися безрезультативними. А чи там вони шукали? Отож спробуємо допомогти їм. Може, наведе на слід інформація, що останнім часом вийшла з офіційних джерел. Так, після по-дій 12 березня цього року у газеті "Вільна Ук-раїна" з'явилася стаття, де на повному серйозі стверджується, що на цьому мітингу розповсюджу-валися листівки, які закликали бити "москалів", а львів'яни з холодною зброя в руках кидалися на міліцію.

Які ж треба мати окуляри /або нездорову фан-тазію/, аби побачити те, чого кожен учасник тих подій не зауважав. Скільки треба мати злості і зневаги до народу, до його "мановний" полковник покликаний захищати! До речі, за гроші того ж народу.

Та за емоціями виразно простежується тверезий розрахунок: залякати опонентів і водночас ство-рити в очах представників національних меншо-стей образ кровожерливого українця.

А ось що пишуть учасники зборів активу район-ної парторганізації у зверненні до населення Пустомитівського району і Львівської області у листівці, яка ним інтенсивно поширюється. Тут тек чорним по білому стверджується, що лідери, які "виникли на хвилі народного руху...ведуть до загибелі ні в чому невинних людей" екстремі-стськи настроєна група людей "закликає до насильства, диверсій".

Мимоволі злякаєшся! Вчуваєш: той самий стиль, що і у Шабаса, і та ж спрямованість. Активіс-тів не моє відсутність фактів. Для них голов-не - спалдити чесних людей, знести міх них розбрат. Спрацьовує давній прикип: "Поділий і аладарий", і сипляться наклепи.

А ми безпорадно розводимо руками: Хто сіє чу-тки?

- у галузі екології Організація домагається:
- повного припинення будівництва нових і по-ступового виведення з експлуатації діючих АЕС та переходу до альтернативних, екологічно безпечних джерел енергозабезпечення та економії енергоспоживання;
 - припинення розвитку екологічно шкідливих, хімічних та видобувних, переробних і металургійних галузей промисловості, діяльність яких спричиняє забруднення атмосферного повітря, ґрунтів, ґрунтових і підземних вод, руйнування сільськогосподарських угідь і лісових масивів, забруднення рік і водойм;
 - переорієнтації народного господарства на нові енерго-та ресурсозберігаючі нешкідливі технології, розвиток гірського та прикарпатського лікувально-рекреаційного комплексу, регіональне природокористування та охорону унікальної природи і захисних функцій рослинного покриву Українських Карпат;
 - повної юридичної і моральної відповідальності відомств та міністерств обкомунгоспів та інших служб і відомств за раціональне зараження і хімічне забруднення землі, води, харчових продуктів і повітря, за розвиток ерозійних процесів, виснаження лісових ресурсів, зниження продуктивності земельних угідь, підлив ресурсної бази і руйнування здоров'я людей регіону;
 - створення незалежної від урядових установ постійної регіональної експертної комісії для оцінки руйнівного впливу на природне середовище і здоров'я людей сучасних промислових, автотранспортних і сільськогосподарських підприємств, усіх проєктів і будівництва нових народногосподарських об'єктів, зв'язаних з експлуатацією природних ресурсів і можливим негативним впливом на навколишнє середовище;
 - повної відкритості даних і поінформованості населення регіону про наявність радіонуклідів, нітратів, пестицидів, важких металів та інших отруйних речовин у продуктах, воді, ґрунтах та атмосферному повітрі, про рівень забруднення навколишнього середовища у порівнянні з гранично допустимими нормами, що відповідають міжнародним санітарно-гігієнічним стандартам.

КУЛЬТУРА

Організація виступає:

- за надання українській мові статусу державної на території Української РСР;
 - за всебічний розвиток української культури, повну гарантію та розвиток культур національних меншостей.
- Організація домагається:
- децентралізації та демонополізації всього культурного життя республіки;
 - розширення українських художніх і наукових видань;
 - повернення науці її національного характеру і розробки національної термінології;
 - повноцінного відновлення етнології як одного з розділів українознавства;
 - постійних контактів діячів науки і культури республік із закордонними вченими і митцями;
 - створення єдиного координаційного центру дослідження українознавства;
 - забезпечення функціонування радіомовлення, телебачення і кінематографу українською мовою та мовами національних меншостей у місцях їх компактного проживання;
 - докорінної перебудови в системі середньої, середньої спеціальної і вищої освіти на демократичних засадах та національних традиціях;
 - формування національних кадрів згідно з потребами республіки;
 - відродження й розвитку високої моралі та етики, народних звичаїв, ритуалів і норм поведінки, народних промислів, наукових і науково-просвітніх та культурних товариств і організацій;
 - відновлення національної символіки як історичної та культурної пам'яті народу;
 - об'єктивного висвітлення та відновлення замовчуваних і незаслужено забутих періодів у історії та культурі України;

- утворення республіканського Олімпійського комітету, встановлення прямих зв'язків з міжнародними спортивними організаціями, трактування спорту як складової частини національної культури;
- повернення культурних, історичних та художніх цінностей, вивезених з України, здійснення громадського контролю за збереженням матеріальної та духовної спадщини народу;
- утвердження історичної справедливості щодо Української греко-католицької та Української автокефальної православної церков як духовної спадщини нації.

РЕЗОЛЮЦІЯ N.1

Про створення Львівської регіональної організації НАРОДНОГО РУХУ УКРАЇНИ ЗА ПЕРЕБУДОВУ

Установча конференція представників первинних осередків Народного Руху України, самодіяльних товариств та творчих спілок, трудових колективів, що зібралися у м.Львові 7 травня 1989 року,

У Х В А Л И Л А :

1. Створити Львівську регіональну організацію Народного Руху України за Перебудову.
2. Вищими органами Львівської регіональної організації Руху вважати: Конференцію, Раду, Президію. Надати Раді право докооптації не більше третини обраних конференцією її членів.
3. У своїй діяльності Львівській регіональній організації Руху тимчасово /до схвалення власного Статуту чи до прийняття Статуту Народного Руху України за Перебудову республіканським установам з'їздом/ керуватися положенням розділу "Організаційна структура та форми діяльності" проєкту Програми Народного Руху України за Перебудову.
4. Покласти на Раду обов'язок опрацювати проєкт Статуту Львівської регіональної організації Руху і винести його на розгляд наступної конференції.
5. Для здійснення практичної діяльності Львівської регіональної організації Руху утворити організаційний відділ і такі робочі комісії:

- редакційну	- екологічну
- інформаційно-видавничу	- соціальну
- зовнішніх зв'язків	- проблем села
- науково-теоретичну	- свободи совісті
- міжнародних стосунків	- правову
6. Заснувати періодичний друкований орган.
7. Конференція ухвалила Раду, її Президію вийти з клопотанням до Львівської міської Ради народних депутатів про виділення приміщень для роботи структурних утворень Львівської регіональної організації Народного Руху України за Перебудову.

У перерві конференції НРУ народні депутати СРСР поет Р.Вратунь та проф. І.Вакарчук.

НРУ: ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ

Насамперед хочу нагадати, що в резолюції Установчої конференції Товариства української мови ім.Т.Шевченка, яка відбулася в Києві 11-12 лютого 1989 року, окремим пунктом записано: "Підтримати ідею створення Народного Руху України за перебудову". Конференція підтримала саму лише ідею створення НРУ, оскільки проєкт програми Руху тоді ще не був опублікований. 16 лютого 1989 року його опублікувала "Літературна Україна", тому й розмова про Рух має бути сьогодні предметною. Питання про ставлення до опублікованого проєкту Програми Руху ставилось на конференції Львівського обласного Товариства української мови ім.Т.Шевченка 5 березня 1989 року, кінотеатр ім.О.Довженка. У резолюції, зокрема, записано: "Схвалити проєкт Програми Народного Руху України за перебудову" як такий, що може слугувати основою для широкого обговорення, уточнення, конкретизації окремих програмних положень Руху і скликання республіканської установчої конференції для остаточного сформулювання і затвердження програми та створення на її основі добровільної громадської організації "Народний Рух України за перебудову".

Які основні думки виникають при уважному прочитанні проєкту Програми НРУ? Почнім із її загальних принципів. Перше, що особливо слід підкреслити в запропонованій програмі, - це її інтернаціоналістський характер. "Народний Рух України за перебудову" - масова добровільна організація, яка базується на патріотичній ініціативі громадян Української РСР: українців, росіян, євреїв, болгар, греків, угорців, поляків, молдаван, усіх національностей, які живуть на українській землі". Програма звернена до всіх громадян Української РСР, незалежно від їх національної приналежності, і в цьому її сила. Ми всі сини і дочки нашої матері - української землі; її краса і багатство - наше спільне багатство, її болю - наші болю. Усі ми, живучі на Україні, п'ємо одну воду з Дніпра і Дністра, дихаємо одним повітрям степів і Карпат, їмо однаково захищені плоди нашого унікального українського чорнозему, і нам усім мають бути небайдужими питання: що ж робиться на цій землі, хто і як господарює на ній, хто і як розпоряджається багатством її надр? Від трагедії у Чорнобилі постраждали не лише українці, у Чернівцях біда спіткала дітей і з російських, і з єврейських, і з молдавських сімей. Інтереси всесюм'язних відомств не співпадають з інтересами громадян усіх союзних республік, незалежно від їх національності, в тому числі й тих, які живуть на території Росії. Всесюм'язні відомства, дарма що там усі говорять по-російськи, нищать природу і культуру Росії не менше, аніж в інших республіках. Ось чому основна мета Руху - добиватися справжнього /а не паперового/ народовладдя, збалансованої економіки, яка ґрунтувалася б на регіональних природних багатствах і розумному використанні у республіці продуктивних сил. Боротьба за встановлення соціальної справедливості, політичних, національних, економічних та екологічних прав людини має бути привабливою для всіх.

Інтернаціоналістський характер Програми Народного Руху України за перебудову слід підкреслити ще й тому, що останнім часом, відчувши одностайний опір громадськості, представники адміністративної системи особливо намагаються на екстремістських буцімто устремліннях різних неформальних об'єднань, пускають у хід чутки, нібито прихильники народних фронтів і рухів виступають за національну відособленість, за депортацію з території республік представників некорінного населення і такі інші нісенітниці. Ми повинні твердо заявити: наш, народ, який зазнав мільйонних втрат у період сталінських депортацій, не може і не буде вимагати застосування цього тоталітарного методу до інших.

Прихильників Руху нерідко звинувачують у націоналізмі. Іноді складається враження, що робиться це не від незнання його справжньої мети, а навмисне, аби дискредитувати Рух, що представляє адміністративного апарату насторожує, а то й лякає інтернаціональна солідарність різних націй, які починають усвідомлювати спільність своїх інтересів, починають згуртовуватися, аби їх відстоювати. Ось, наприклад, у статті "За торжество закону", опублікованій у газеті "Вільна Україна" 5 травня 1989 року, начальник УВС Львівського міськвиконкому, полковник міліції Г.Шабазь наводить текст листівки, яка, за його словами, поширювалася у Львові напередодні передзвоненого мітингу 12 березня 1989 року. У цій "листівці" львівські екстремісти /цю лайку тепер уживають замість недавньої - "націоналісти"/ буцімто закликали учасників мітингу: "Громадо, друзі, на збори озбройтесь арматурою, ланцюгами проти міліціантів. Бийте москалів". Не треба бути спеціалістом-текстологом, аби зрозуміти, що це... підробка, тобто фальшивка. Не берусь судити, хто її створив, однак знаю достеменно, що сьогодні в контексті політичної атмосфери /у тому числі й на санкціонованих і несанкціонованих мітингах у Львові/ вчуваються інші заклики: "Громадо, друзі росіяни, білоруси, поляки, євреї, вірмени! Згуртуймося для спільної боротьби проти бюрократів на основі ідей перебудови. Брати-росіяни, будьмо разом у цій боротьбі, адже всесюм'язні відомства плундрують Росію так само, як і Україну!"

Учасники цьогоорічної першотравневої багатотисячної колони прихильників НРУ, яка, хоч і розпарувана міліцією, усе ж таки пройшла вулицями Львова позв урядові трибуни а жовто-блакитними прапорами, скандували єдиний заклик: "Єдність! Єдність!..." Ось вам "екстремісти", котрі скаандують "Єдність", а не "бийте"! Ось такі лозунги є нині актуальними, саме їх бояться бюрократи, а тому вдаються до спокоявкі випробуваного засобу: Розділай і володарий. Так робили всі володарі в усі часи; посіяти недовіру між представниками різних національностей вони хочуть і сьогодні. А тому одним із найважливіших програмних положень Руху вважаю таке: "Рух виступає проти будь-яких порушень соціальних, політичних, національних та екологічних прав людини. Рух прагне піднесення рівня свідомості, політичної культури, громадської активності українського народу, всіх національностей, які живуть в УРСР, відродження і утвердження національної самовідданості та інтернаціоналістських переконань ух громадян республіки, Рух рішуче протидіятиме будь-яким спробам асимілювати національні меншості на Україні, сприятиме розвитку культури й освіти кожної з них, а в місцях компактного проживання їх адміністративно-господарському самоврядуванню. Пропалаґада національної винятковості чи національного нігілізму засуджується Рухом як аморальна й антилюдяна".

Гадаю, в цих положеннях сконденсований справжній інтернаціоналізм, запропонований новий підхід до самого поняття інтернаціоналізму, адже раніше під цим поняттям розуміли не що інше, як космополітизм і національний нігілізм. Усіх, хто цурався рідної мови, національної гідності, виступав за асиміляцію і "елити" мов, користувався скрізь лише однією мовою, тобто російською, - таких у нас називали інтернаціоналістами, а хто, знаючи російську мову, відстоював право на існування не й своєї рідної, того називали націоналістом, а тепер нерідко, називають екстремістом.

Зрозуміло, що без справжнього народовладдя і суверенності республік жодних зрушень у справі демократизації не відбудеться. Тому принципово важливим є пункт Програми, в якому говориться: "...Домагатися справжнього суверенітету України, як і інших республік СРСР, всі землі, води, повітря, корисні копалини, енергоресурси, підприємства, шляхи комунікації республіки є народною власністю, і користуватися ними загальносоюзні чи республіканські відомства можуть тільки з дозволу Верховної Ради та уряду УРСР".

М.Росів

/Далі буде/

ЧИ СЛУЖИТЬ КУЛЬТУРА НАРОДОВІ?

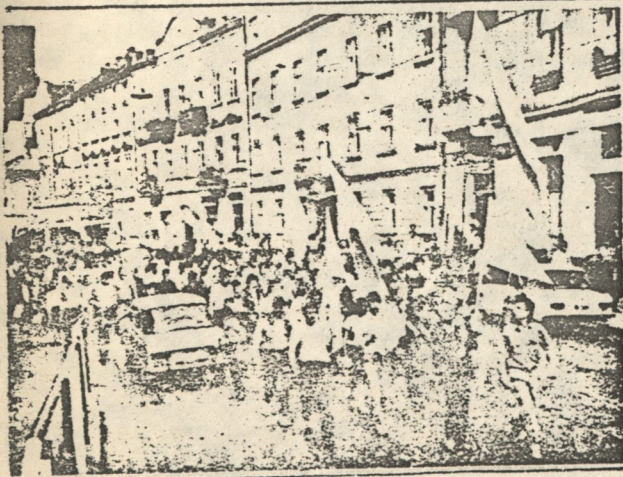
Культура як національний феномен, подібно до інших суспільно-духовних явищ, в умовах сталінізму і брежнєвсько-сусловського застою зазнала трагічних втрат – насамперед у великих масштабах національного геноциду. Щоб відновити його, необхідні десятиліття, може, й століття. Бо як можуть народитися письменники, художники, артисти, філософи, коли в період сталінського геноциду – в 32-34 роках від штучного голоду на Україні загинуло 7 мільйонів. А скільки від репресій, які нищили передусім цвіт нації? І серед них – майбутні письменники, художники та мислителі. Як, скажімо, може навіть фізично оздоровитись і відродитися нація, коли новий удар – чорнобильська катастрофа, викликана "мирним" атомом, – поставив під загрозу її існування? Тільки духовно недорозвинені не задумуються над своїм майбутнім. А заколисання народу фальшивими повідомленнями про стан екології переслідує в своїй основі і підлу мету – позбавити народ реального відчуття усієї трагічності моменту, від якого безповоротно залежить його фізичне і духовне буття.

Отже, народ, щоб мати історичну перспективу, мусить до глибини збагнути сучасне як у його матеріальному, так і духовному бутті.

Ці два поняття – матеріальне й духовне – надзвичайно тісно, діалектично пов'язані, а політикою. Скажемо більше, стан духовності, зокрема культури, залежить від офіційної політики, яку здійснюють власті через відповідні органи. Можна зрозуміти і заперечення, які, ймовірно, висловлюватимуться з приводу того, що національна культура – поняття, яке включає в себе й багаточисленні прояви духовності інших народів. Справді це так. Тільки не слід забувати дуже суттєвого: конкретному представникові народу не байдуже, а якому національному середовищі він сприймає й засвоює культурний досвід і духовну спадщину інших народів.

У зв'язку з цим не випадково твердять: така-то людина виховувалась, наприклад, на культурі німецькій чи французькій. Так було, зокрема, з О.Кобилянською, з багатьма російськими діячами культури минулого століття. Історичний досвід свідчить, що потрібні особливі стимули і фактори, як об'єктивні, так і суб'єктивні, часто індивідуальні, щоб людина, котра не виховувалась у традиціях власної культури, стала її діячем, не загубилася в історичному русі інших культур. На жаль, відомо чимало прикладів, коли представники нації пішли на "чужу службу" і таким чином були втрачені для свого народу або, в кращому випадку, повернулися до нього вже як факт іншої культури.

Не говоримо про не зовсім коректне "пе-

ВІТАННЯ

50-й тисячний мітинг 17 червня у Львові, скликаний Львівською організацією НРУ, вітає Установчу конференцію Ленінградського Народного Фронту.

7

реохплювання" культурно-історичних діячів. Щопитливий читач тут самотужки відшукає чимало прикладів. І зовсім легко він знайде підтвердження того, що штучне звуження функцій української мови веде до культурного обмеження людини, яка в цій ситуації втрачає природну можливість виховуватись на рідній культурі.

Але, якщо зайшла мова про обов'язок національної культури служити власному народові, а таким і лише таким чином вона зможе виконати й свій загальнолюдський обов'язок – стати самостійним "елементом" культур народів усього світу, то збіднення, штучні чи якісь інші загальмовування і обмеження в цій діяльності, які дошкульно відбиваються на її загальному станові, чинять шкоду також культурам народів нашої планети.

Відсутність українських шкіл у великих та й менших містах України; відсутність української мови в багатьох ділянках культури, як і в інших життєво важливих сферах духовного життя України, політики й економіки; надзвичайно мала кількість дошкільних закладів з українською мовою виховання; мізерна кількість українських телепередач, брак українських телефільмів і мультфільмів для дітей і дорослих; національно-мовна обмеженість /що відповідає звуженню сфер функціонування української мови/ театральних і музичних колективів України; відсутність на Україні таких відповідників, як всесоюзна фірма "Мелодія"; відсутність україномовних і на українській темі кінокартин; відсутність української мови викладання в більшості вузів України; відсутність українських підручників для технічних вузів та середніх спеціальних закладів; відсутність серйозних часописів із серйозними аналізами й пропозиціями щодо кардинальних змін в діяльності національної культури; відсутність добрих книжок, що видаються, як на сміх, мізерними тиражами; відсутність широкої мережі дитячих музичних шкіл; відсутність акредитованих українських журналістів /теле-радіо-преси/ за кордоном, які мали б вести свою справу українською мовою; відсутність курсів з історії України, які мали б бути обов'язковими в усіх навчальних закладах України – середніх, середніх спеціальних, вищих, незалежно від їх профілю і спеціалізації студентів, а також історії української літератури, українського мистецтва /хоча б на гуманітарних факультетах/; відсутність нормальної мови без загальносоюзних "вставних" словечок і покручів-речень у публічних місцях, а поряд з цим плячуть і наркоманія як наслідок відсутності духовної культури, хворобливого розщеплення особистості на дрібні і примітивні потреби та їх моментальне псевдозадоволення; відсутність планової і цілеспрямованої політики в діяльності національної культури, яка мала б фактично, а не декларативно забезпечити справжнє її зростання, – то як сьогодні говорять про "бурхливий" розвиток національної культури, про "забезпечення" національних кадрів у різних сферах нашого життя, про "національну справедливість", зокрема, в діяльності культури?

Перелік того, що на Україні відсутнє, але мало б бути, якщо ми хочемо назвати Україну суверенною державою, можна продовжити. За браком місця цього не робимо, але надіємося, що читач зуміє поповнити і розширити цей ряд.

Отже суверенна УРСР чомусь не подбала про "дрібниці", які тут названі. А про неназвані – годі вже й мовити.

Хто ж сьогодні відповідність народові за такий стан національної культури?

Екологія нашої духовності – гостра і невідкладна проблема, яка, може, ще більше, ніж екологія природи, тривожно стукає в нашу серця, бо вони, поки що, хоч і в поганих природних умовах, ще б'ються в грудях, а дух занепадає катастрофічно з кожним днем і зотліє ще швидше, ніж прийде фізична загибель, яку передбачають екологи.

Любомир Сеник

16 травня відбулося розширене засідання Президії Львівської регіональної організації НРУ за перебудову, на якому розглядалося ставлення НРУ до виборів народних депутатів СРСР. Було прийнято звернення до виборців про участь у повторному голосуванні 21 травня.

22 травня відбулося засідання Львівської регіональної Ради НРУ за перебудову. Розглядалися організаційні питання; про збір і використання коштів на допомогу потерпілим від повені на Львівщині; інформації про вибори, про установчу конференцію Московського Народного фронту; обрання делегатів на республіканську нараду НРУ за перебудову. До Ради обрано І.Мельника /Т-во української мови ім.Т.Шевченка/, М.Драка /Відділення НРУ Інституту суспільних наук АН УРСР/, А.Прикарпатського /Відділення НРУ Інституту прикладних проблем механіки і математики АН УРСР/. Рада доручила відповідній комісії розподілити зібрані на мітингу кошти між потерпілими від повені на Львівщині. Ухвалено підготувати відповідний документ з аналізом виборів народних депутатів СРСР.

На засіданні Львівської регіональної Ради НРУ за перебудову 15 червня обговорювалася Декларація: Львівської регіональної організації НРУ за перебудову, підсумки виборчої кампанії, наслідки роботи 3-ї сесії народних депутатів СРСР та участь у ньому депутатів - членів Руху. Крім того, обрано делегацію на конференцію з питань пакту Молотова-Ріббентропа та розглянуто інші питання /робота комісії НРУ, організація мітингу та необґрунтовані цькування членів Ради НРУ і поширення чуток про терор над національними меншостями, які проживають у регіоні/.

17 червня біля стадіону "Дружба" відбувся мітинг львів'ян і мешканців області, присвячений підсумкам виборів та звіту народних депутатів про участь у роботі 3-ї сесії народних депутатів СРСР. Ініціатором віча була Львівська регіональна організація Народного Руху України за перебудову. Діахі адміністрація не погоджувалася на його проведення. Врешті Ленінський райвиконком дав дозвіл, однак офіційні власті в особі голови Львівського облвиконкому М.Корея намагалися під час мітингу захопити ініціативу. Але це не вдалося, бо запростестував народний депутат Р.Братунь, який передав слово організаторам - представникам Львівської регіональної організації НРУ за перебудову П.Кагул, В.Госківчу та Б.Котлику. Звітували перед виборцями народні депутати - члени Львівської регіональної ради НРУ Р.Братунь, І.Вакарчук, а також запрошені адміністрацією В.Сорохін і Д.Вачинський. На мітингу виступили члени Ради НРУ - голова Львівської організації Спілки письменників України Р.Лубківський, психолог М.Горинь, поетеса І.Калинець, голова агрофірми "Провесін" І.Півень, публіцист В.Чорновіл, робітник В.Фурманов, голова Комітету захисту УЖЦ І.Гель, викладач поліграфічного інституту Б.Стеблич, голова облвиконкому М.Кирей. Депутати відповіли на численні запитання учасників мітингу. Абсолютною більшістю учасників /утрималосядесь 10-15 осіб при приблизно 50-ти тисячах учасників/ були прийняті дві резолюції: перша - про підсумки виборчої кампанії та друга - про накази народним депутатам.

Зачитано звернення Львівської регіональної Ради НРУ, в якому різко засуджувалися чутки, нібито українці збираються вчинити погроми над росіянами, євреями і поляками, що оцінено як брудну провокацію противників перебудови.

На мітингу майоріли національні синьо-жовті прапори, а також державні прапори СРСР та УРСР, національні прапори Естонії та Грузії. Мітинг традиційно закінчився "Заповітом". Колона з національними символами пройшла у центр міста, до місця майбутнього пам'ятника Кобзареві. Детально про мітинг див. у наступних номерах "Віча".

Львів'яни голосують за єдність

СТУДЕНТСЬКЕ БРАТСТВО

БІОГРАФІЧНА ДОВІДКА

ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 25 травня 1989 року. Перші письмові згадки про "Студентське братство" майбутні дослідники можуть знайти в комсомольських архівах /можливо, в архівах інших органів/, датовані листопадом 1988 року. Так що наше "Братство", по суті, - семимісячне дитя. Надіємось, що це не вплине на стан його здоров'я.

МІСЦЕ НАРОДЖЕННЯ: пробуджений Львів.

БАТЬКИ: Львівські вузи: політехнічний інститут інститут прикладного та декоративного мистецтва, університет, поліграфічний, зооветеринарний, лісотехнічний, медичний інститут; технікум промислових машин, музпедучилище.

МАТЕРІ: останні львівські події.

ХРЕЩЕНІЙ: БАТЬКО: на установчій конференції нас поблагословили: Товариство української мови /Зима/, Народний Рух України /Влох/, Союз Українських Студентів Канади. Плюс де Товариство Лева.

ХРЕЩЕНА МАТИ: рідна бюрократія. Її хрещення найбільш цінне для нас. Чим більше вона нас хрестить, тим сильніші ми стаємо.

НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: переважно - українець. Але надіємось на підтримку студентів інших національностей.

ХАРАКТЕР: дещо запальний. Однак виховує в собі демократичність і самостійність мислення, толерантність, культуру дискусій. Намагається зберегти своє лице, а, отже, і свою лінію, підтримуючи всі прогресивні організації.

/Про життя "Студентського братства" після хрещення читає в наступному номері/.

Від редакції: На каль, старші вчені дяді і ті, що при владі, дружно кикулися купувати новонародженого.

Відповідальний за випуск: Буць Богдан Данилович.

Пішіть нам на адресу: 290065, Львів, а/скр. №3019
Нам рахунок: м.Львів, 290008, Ленінське відділення № 6318 ощадного банку Львова на рахунок 16/928 Йосипів Роман Іванович.